

## חִלְחָלִיּוֹת.

### I

על־יד האַח המַסְקָה, בֵּין צָלָלִים  
מִסְלָדִים, אֶתְבוֹדֵד וְאֶקְשִׁיב: גַּחְלִים  
לִי לִזְחָשׁוֹת, פְּרָפְרִים מִפְּרָפְרִים עַל גַּבִּי אֶצְבְּעוֹתַי,  
מִתְלַבְּטִים לְכַתְלִים...  
עַל גַּבִּי הַתְקַרָּה כְּנֶף-אוֹרָה תִּהְבְּהַב,  
וְלִרְגְלִי — מִתְנַדְּד, זַע שָׂרְכִיט זֶה־הֶבֶב;  
סִלְמַנְדְּרָאוֹת מְבַלְיָחוֹת בָּאֵח — וּפְקַעַת-מַחְשְׁבוֹתַי  
עִמְהֵן תִּשְׁתַּרְבֵּב...

### II

שִׁיר עֶרֶב-נֹנָה, שִׁיר מְרַחֲקִים תּוֹרִים  
מְרַטֵט לִפְנֵי מְעוֹנִי,  
וְלִידָה כְּחוֹל רוֹמֵז לִי בְּחִלּוֹנִי, —  
לֹא אֵצֵא, אַח, לֹא אֵצֵא לְמַרְחָקִים תּוֹרִים! —  
כִּי לִפְנֵי אַח זֶה אֵשֵׁב עַל הַשְּׂרָפְרָף,  
— מְלֻד־אֶבִּיּוֹן אֲנִכִּי —  
וְאֶתְכַנֵּם אֶל תּוֹכִי  
וְרַע לְדַמְמָה אֶתְפַּרְבֵּל וְאֶחֱבֵק הַשְּׂרָפְרָף...

### III

אֲנִי בָאתִי לְנַעֲרָה, —  
כְּעִינֵי-נַעֲנוּעִים, אִשְׁת־תְּאוּהַ בְּכִשְׂרִי,  
הִיחֲתַמּוּ בְּשַׁעְרֵי...  
אֲנִי בָאתִי לְנַעֲרָה,

וּרְצוֹנִי — לְחוֹלֵל סַעֲר־דָּמִים  
 בְּלִבָּהּ הַחַמִּים  
 וּלְצֵאת בְּמַחֲזוֹלוֹת...  
 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר שָׁכְבָה בְּחִיקִי וּפְרַח  
 אֲשֶׁר־נִי — לִי נְדָמָה, כִּאלֹו אֲחֻבֵּךְ חֲתוּל הַשְּׂפָמוֹן,  
 אֲשֶׁר מִתְּפַרֵּקֵד וּמִיֵּלֵל עַל אֲזוּנֵי:  
 קְלוֹן־מָהָר !!!

יֵצְאֵתִי לְהַמּוֹן, —  
 בְּעֵינַי-הַחֲרָס, דָּם-עֵנַב בְּכוֹסֵי,  
 בְּלִבִּי — הַלּוּלִי וּמְשׁוֹשֵׁי...  
 יֵצְאֵתִי לְהַמּוֹן —  
 חֲפֻצְתִּי לְהַתִּיז עַל רֵאשׁוֹ נִיצוּצוֹת נִשְׁמָתִי,  
 לְהַגְמִיעוּ מִיּוֹן אֲהַבְתִּי  
 וּלְצֵאת בְּמַחֲזוֹלוֹת...  
 אֵךְ שָׂאֵג הַהַמּוֹן — וּבְרִבְבוֹת קוֹלוֹת  
 הַפְּרִתִּי אֲזִי אוֹתוֹ, אֵת קוֹל הַשְּׂפָמוֹן,  
 הַמְּסַנֵּן בְּעַד שְׁנָיו רִיר־אָרֶס:  
 פֶּת־מָהָר !!!

IV

נִפְשֵׁי —  
 נִימָה זַעַה, אֲשֶׁר בֶּת־קוֹל אֵין לָהּ,  
 עֲנָנָה חוֹרָה, אֲשֶׁר שָׁכְבָהּ שְׁבִילָה,  
 קְרָן־אוֹרָה, אֲבָדָה צֵלָה, —  
 מַה־זֶּה תְּהַגֶּה נִימָה נִתְקָה מִן הַנֶּבֶל ?  
 לְמִזְרָח — אוֹ לְמַעַרְב תִּנְהַר הָעֲנָנָה ?  
 קְרָן־אוֹרָה — אֲנָה צֵלָה פְּנָה...  
 .V

— קוֹם, קַלֵּל אֵת הַצֵּד, שְׂרַפֵּשׂ אֵת נִשְׁמַתְךָ —  
 — הַתְּפַלֵּל לְפָנַי אֱלֹהֵי, אַח, הַתְּפַלֵּל עַל נִשְׁמַתְךָ !!!

ואני מליט את פני בְּבִפִּי  
 ומבכה חֲרָבִי:  
 לא אוכל לְקַלֵּל, אף כי יֵעָשֶׂן חֲרוֹן־אָפִי,  
 לא אוכל לְקַלֵּל; —  
 ואבִּדְתִי אֲמוֹנַת־אֲבוֹתַי וְהִגְנִי כֹה עָנִי —  
 ואיך על נַפְשִׁי אֶתְפַּלֵּל? ..

.VI

הִטָּה אֶזְנוֹ:  
 צִהַל זוּג וּמְרֻצָּדִים צְלִילֹי עַל פְּנֵי שֹׁכֶבֶת שְׁלֵג צַח, —  
 מַה הוּא צִהַל, מַה הוּא צוֹחֵק אֶל הַלֵּילָה כִּי? —  
 פְּרָסוֹת סוּסִים קוֹרְעוֹת לִב־הַדְּמָמָה,  
 דוֹרְסִים פְּנֵי הַשְּׁלֵג צַעֲדֵי־אֶזְנוֹ:  
 צָמֵד צָעִיר נוֹשֵׂא אֲשֶׁרוֹ בְּמַלְכוּת־שְׂמָמָה  
 וְעִנְבֵל יָרוֹן: לִוְרוֹן־רֵן!  
 וּמְתַפְשָׁטִים שֵׁם הַצְּלִילִים  
 וּמִפְּלִים  
 בְּמִרְחֲבֵיהֶם הַדִּים  
 חֲרָדִים ...  
 רַק מִתְכַּנְּסָה לִפְנֵי אֶח עוֹמֶמֶת זוֹ הַבְּדִידוֹת  
 וְהַרְהוּרִים זוֹחֲלִים בְּמַחְשָׁבִים, —  
 וּבַל תִּפְּן, אֵה, לְצִלִּילִים, אֲשֶׁר שִׁיר־יְדִידוֹת  
 נוֹשָׂאִים לְמִרְחָקִים:  
 לִפְנֵי פְּרָחֵי לֹא יִצְלַח זוּג מִבְּשָׂר,  
 עַל חֲלוּנֵי קוֹל הָאֲשֶׁר לֹא יִנָּסֵר, —  
 כִּי לְבָדָד עִם הַרְהוּרֵי לִפְנֵי אֶח עוֹמֶמֶת זוֹ אֲשַׁבֵּה,  
 פֹּה אֲצַמְמָצֵם עִם נִשְׁמָתִי — וְהַצְּלִילִים יִישְׁנוּ כְּאָבָה,  
 יִישְׁנוּהָ בְּשִׁיר־הַשְּׂמָמָה, בְּזִמְזוּם־תִּפְּל —  
 וְתִתְכַּרְבֵּל בְּעַרְפֵּל ...

.VII

... רק ייש, אשר בעד הערפל מופיעים ניצוצות וכבים, —  
הללו זכרונות, צלזולים עמומים, יתומים געזכים,  
הם באים ולוחשים: אחינו העני!  
וצללים על אזני וקולם כה ערב,  
כצללים נולדים בדרדומי הערב:  
אחינו העני! ...

רק פבים פלעמת שעלו ניצוצות הללו —  
וגלסיד אשאר עם לבבי ולפני האח או אתחמם,  
וככה אשיחה: חנייה זה כלו  
ונבל צחוק נעורים ומשעמם  
ליל חרף — ולאחור ולפנים  
מרתקים לבנים ...

ינואר, Verviers.